

Blažič sam na delu. Lopov je odlomil od svetih posod dragocene dele in jih vtaknil v žep, manjvredne pa je zakopal na njivi, 400 korakov od cerkve, kjer so jih po aretaciji našli. Blažič je bil obsojen v Celju dne 19. decembra na 10 mesecev strogega zapora, po odsluženih kazni pa na izgon v Italijo.

Obsodba dveh roparjev in vlomilcev. Pri Velkavrhovih na Brezjah pri Dobrovi sta se v noči 28. januarja t. l. priplazila v hišo: Angel Fabjan, 26letni pek, pomočnik iz Italije, in Dominik Zakrajšek. Najprej sta vse prevrgla na podstrešju, kjer pa nista naletela na zaželeni denarni plen. V veži sta grozila s kuhinjskim nožem domači hčerki, ki jima je izročila iz strahu za življenje 7 kovancev po 50 Din. Oče in hčerka sta začela klicati na pomoč in res sta prihitela dva soseda, pred katerima sta pobegnila tolovaja. Oba razbojnika sta bila 11. XII. v Ljubljani obsojena: Fabjan na 10 let in trajen izgon iz Jugoslavije, Zakrajšek na 12 let robije.

*

Slovenska Krajina.

Delavski dom. Poročali smo že na tem mestu pred kratkim glede zastoja gradnje Delavskega doma, ki naj bi služil kot zavetišče številnim sezonskim delavcem spomladi in poleti. Sedaj, kakor poročajo, je Borza dela v Ljubljani nakazala prvi obrok brezobrestnega posojila v znesku 350.000 Din. Vodstvo in nadzorstvo je prevzela soboška občinska uprava. Tako bo gradbeno vodstvo v dobrih rokah. Tudi sedanji načrti Delavskega doma se bodo v toliko spremenili, da se bodo namesto projektiranih privatnih stanovanj dogradili prostori za sresko načelstvo. S tem se počasi uresničuje večletna želja sezonskega delavstva po lastnem zavetišču in zadostnih uradnih prostorih ekspozitive Javne borze dela v Soboti. Na tisoče sezonskih delavcev je hvaležnih za vneto delo za gradnjo Delavskega doma soboški občinski upravi.

Kaj bo z občino Mačkovec? Vasi so vložile prošnje, ene, da bi se priključile v Puconce,

Reumatične bolečine, giht in išias

odstranijo »Nibol« tablete. Zakaj bi trpeli bolečine revmatizma, gihta in išiasa, ko to ni potrebno. Vzemite še danes »Nibol« tablete Mr. Bahovec, ki Vam odstranijo muka. Enako se »Nibol« tablete uporabljajo kot izvrstno sredstvo pri boleznih vsled prehlada, pri hripi, bolečinah v boku, pri glavni in zobobolu. Zahtevajte v vseh lekarnah samo prave »Nibol« tablete Mr. Bahovec v originalnih steklenicah 20 tablet za Din 20.—, ali pa 40 tablet za Din 34.—, z napisom proizvajalca: Apoteka Mr. Bahovec, Ljubljana, ki Vam na zahtevo brezplačno pošlje obširno poučno brošuro za bolnika.

druge v Križevce itd. V petek dne 20. t. m. je imel občinski odbor sejo, kjer so tudi govorili o tej zadevi. To je ena izmed občin, ki ima zelo visoke doklade, veliko nad 100%. Občina ima še vedno veliko dolga radi šole in gasilskega doma. Kakor smo že poročali, bi bila najbolj pravična rešitev, da bi bil sedež občine v Pečarovcih, kateri bi se naj pridružili Šalamenci, ki so tik Pečarovec, pa pripadajo v Puconce. — Čudno je tudi to, da hodijo katoliški otroci iz Šalamencev v šolo v Pečarovce, evangeličanski pa v Puconce. Ko so merili daljavo od Šalamencev do Puconce in Pečarovec, so pravilno merili le do Pečarovec, dočim so merili proti Puconcem s političnimi metri in so tako izmerili večjo razdaljo do Pečarovec in so tako določili ti vasi šolski okoliš Puconce, čeprav vsak ve, da je bližje v Pečarovce. Pa katoličani svojih otrok ne pustijo v Puconce v šolo. Občina Puconci pa noče nič prispevati za šolo v Pečarovcih. Naj oblast s tem nekaj naredi!

Sv. Sebeščan. Današnja pošiljamo »Slovenskega gospodarja« tudi v Vašo faro na ogled. To

Pri hemoroidih (zlati žili)

zaprtju, omotici, povzročeni vsled zaprtja, pri naša vporaba

Franz-Josefove

grenke vode prijetno polajšanje.

Reg. po min. soc. pol. in nar. zdr. S-br. 15485, 25. V. 1935.

številko lahko obdržite in še eno vam pošljemo zastonj. Dobro pregledajte naš časopis, ki že 69 let brani katoliško Cerkev. V listu dobite vse, kar želite in kar je potrebno siromašnemu človeku. Naš list je strogo krščanski. Izhaja vsak teden na 16 straneh in stane letno samo 32 Din. Širiteljstvo za faro sv. Sebeščana je prevzel g. Bejek, vaš dušni pastir. Kdor želi naročiti »Slovenskega gospodarja«, naj se oglasi v župnišču. Naročnino lahko plačujete tudi mesečno pri širitelju. Vsak teden bo prinašal naš list novice iz vašega kraja, zagovarjal bo vaše potrebe, da bodo zvedeli za vaše želje tudi tisti, ki vam lahko pomagajo, saj pa ima naš list blizu 30.000 naročnikov. V vsako našo hišo »Slovenskega gospodarja«

Gornja Lendava. Praznik Brezmadežne je bil tudi za nas lep slovesen dan. Marijina družba se je polnoštevilno zbrala okrog obhajilne mize z mnogimi drugimi Marijinimi častilci. V Marijino družbo je bilo sprejetih 7 novih članic. Sprejema se je udeležilo veliko ljudi in slovesnost je bila res Marijina, vesela in prisrčna. Veseli smo vsi, da nam je Bog dal novih članov, ki so se odločili za Marijino življenje. — Banski svetnik je postal naš rojak Bačič Franc. Z veseljem smo sprejeli to vest in želimo novemu g. svetniku obilo blagoslova pri njegovem delu. Pričakujemo od njega, da bo zastopal naše interese in težave odločno in vstrajno na svojem novem mestu. — Starci umirajo kar po vrsti. Pokopali smo v par dnevih tri stare korenike: Husar Mihaela in Suhic Matijo iz Radovec ter Škaper Mihaela iz Doličev. Naj počivajo v miru! — Sezonski delavci so se vrnili. Kar živahno je postalo spet pri nas. Vrnili so se delavci iz tujine. Pravijo, da še ne bi bilo tako hudo, samo palirji da jih strašno mučijo. Čudno to, ali ne more borza dela napraviti temu konec? Delavci so z gospodarji zadovoljni, trpijo pa zaradi domačih ljudi, palirjev.

»Bolezni dopust« naših nacionalcev. Zanimive stvari se godijo pri nas. Tudi mi nismo bili kar tako za slavnega režima ptičev. Velike gospode in zapovedovalce smo imeli.

Sirite „Slov. gospodarja!“

Puškin — abesinskega pokolenja.

Rusko časopisje se danaj spominja na dejstvo, da se je pretakala po največjem ruskem pesniku Puškinu abesinska kri. Puškina mati je bila nečakinja Abesinca, ki se je pisal A. P. Hannibal in je prišel na dvor ruskega carja Petra Velikega. Puškin sam, ki je umrl leta 1799, je opisal zgodovino svojega starega očeta, ki je bil znan celi Rusiji pod imenom »zamorec Petra Velikega«. Vse ga je občudovalo, ženske so silile za njim in končno je poročil rusko plemenitašino. Ko je umrl leta 1781, je bil general ruske armade. Najbrž izvirajo zveze

Januš Golec:

23

Po divjinah Kanade

Ljudska povest po raznih virih.

(Konec.)

Vrata so se odprla in pred onemoglim je stal Takini, poglavar indijanskega plemena. Ne da bi se posebno začudil, se je sklonil k tujcu, kateri mu je obračal od las in brade zakriti obraz, iz kojega globoko udrtih oči je strašil glad...

Glavarju je bil obraz neznan.

»Kedo si?« je vprašal.

»Me ne poznaš? — Gruber.«

»Uff!« je kriknil Indijanec presenečeno in po kratkem odmoru je še dostavil: »Imaš zlato?«

»Da, a kaj te to briga, če umiram pred vrati tvoje hiše!«

Indijanec je prezrl sirovi odgovor.

»Ne smeš s kletvico na jeziku preko praga moje hiše«, je pojasnjeval poglavar.

Po krajšem oklevanju je prijel onemoglega za roko in mu pomagal na noge.

Gruber se ni branil, ni več vpraševal, ampak se je čudil sam pri sebi, kaj se bo zgodilo z njim, ker ga je pričel Indijanec vleči proč od hiše. Kaj naj to pomeni? Ali ga je hotel odpeljati Takini iz strahu pred prokletstvom zlata kolikor mogoče daleč proč od svoje hiše, da bi zmrznil v snegu? Tako je pač zgledalo, saj ga je gnal pod roko okoli hiše proti koncu vasi in sicer dokaj korakov.

Postal je pred leseno bajto. Vrata so bila zametena od snega, katerega sta morala pregabati. Nato je odrinil Indijanec zapah in odprl duri.

Notrajnost kočje je bila temna ter mrzla. Nemeč je čutil, kako ga je poglavar potisnil na stran in ga prisilil na ležišče. Da je še razprostrl po njem hišni gospodar par kož, tega se na smrt utrujeni ter izčrpani ni več zavedal.

V grozni zmedi so oživali pred njim še enkrat strahoviti doživljaji — dnevi polni lakote ter največjih naporov in še hujše noči od pobega iz zlate soteske. Posebno nepopisne so bile noči, polne ponorelost vzbujajoče samote, v katerih je sedela poleg njega pošastna postava umorjenega. Če pa ni bilo drv za ogenj in se je pregrizel skozi odeje v ude mraz, potem je znal, da sedi mrtvi tovaril

To se je delalo na vse strani. Shodi, zborovanja, družabni večeri raznih imen, nastopi, zabavne prireditve, plesi, vse pod zastavo slavne ideje nacionalcev. In so prišle zanimivejše stvari, recimo volitve. To je bil pravi mačji ples. Po nekaterih občinah so vodile glavno agitacijo in »strogo kontrolo« pri štetju glasov kar nacionalke različnih imen. Gospodje so se ponižali in obiskovali naše kmetovalce in delavce in jih gonili na volišča. Po volitvah so ti slednji sicer imeli mir pred gospodo, sami so pa delali v svojih strankah neslavnega spomina naprej. Vračali so se vedno po pondeljkih ob prvi zarji domov, prežeti še bolj »deje jugoslovanstva in stranka«. Pa glejte! Kriza režima je prinesla tudi našim gospodom krizo nacionalizma. Vse so začeli opuščati in najbolj so pri tem prizadeti naši gostilničarji, ker ni nič več nacionalnih večerov in zabav. Vse je nehalo, samo Jugoslavija je ostala. Kako pusto in prazno je po naši Krajini. Doma po sobah čepijo in si ob »Jutru« (prej ob »Glasu naroda«) vzbujajo spomine. Tu in tam se oglasi še violina ali klavir z ono znano: »Pa kak lušno je bilo...«. Ta ali oni si na tihem šepčejo: Pravzaprav sem bil tudi jaz »klerikalec« in nisem to, kar sem bil za časa režimov. In če kateri pove to še na glas pri kozarcu vina, je vsaj malo zabavljaja in smeja. Tipičen primer »bolezenskega dopusta« naših nacionalcev imamo gotovo v Gornji Lendavi. Od vsega ogromnega truda za idejo JNS je ostalo menda samo to, da ta ali ona oseba napravi od časa do časa kakšen škandal, enak onemu na Hidvegu pri Soboti. Vse počiva. Društva nacionalcev so opustila sestanke, družabnih večerov ni več,

Povesti v letu 1936.

V prihodnjem letu bodo v »Slov. gospodarju« imeli čitatelji kar dve povesti in sicer obe iz domačega življenja. Prva povest bo »Svele gore« in bomo v zgodovinskih slikah gledali življenje in delovanje slovenskega naroda, ko je zidal božjo pot na Svetih gorah. Vsi, ki ste že kedaj bili na tej božji poti, bodite naročniki, da boste imeli tudi za poznejše rodove shranjeno povest! Druga povest pa bo iz Dravske doline in bo imela naslov »Očetov greh«. Vsebine vam ne bomo povedali naprej, vemo samo to, da boste od številke do številke komaj čakali nadaljevanja.

samo plesna šola bo baje še ostala, ki pa ne bo več v znamenju ideje JNS, kakor je to bila prej. Nič več ne delamo, samo premišljujemo, tako govorijo. Tu in tam še pride do malega prepira, ker noben noče veljati več za vodjo nacionalcev. Pa so se tudi resno skregali in sedaj so si v laseh. Drugače pa počivajo z lepo mislijo: ker nismo ničesar dosegli z delom, bomo mogoče kaj koristili z nedelavnostjo. Izvrstna misel, vsaj naši ljudje spoznavajo, da Jugoslavija le ni tako strašna, kakor so nam jo predstavljal nacionalci in se vračamo vsi k složnemu delu za našo državo. — Opazovalec.

bivše demokratske in bivše kmetijske stranke.

Ko to poudarjamo, se moramo obenem zavedati, da je naša dolžnost rešiti našo kmečko mladino iz mreže takozvanih svobodomiselnih in naprednih prosvetnih organizacij, v katero so jih zapletli protivniki katoliške prosvete. Tovariška je ta dolžnost. Popeljimo slovenske kmečke fante in dekleta iz gostiln, kjer se izobrazujejo z vinom in plesom, v naše katoliške prosvetne dome. Tam so jim na razpolago sredstva prave izobrazbe, pa tudi prave zabave, po kateri človeka ne boli glava. Ne obsojamo zapeljancev, rešimo jih iz rok zapeljivalcev. Ko bo vsa kmečka mladina zbrana v naših družtvih, bo tudi prenehala med mladino tista surovost, v katero je padel znaten njen del.

Bral sem v »Slov. gospodarju«, da se naši nasprotniki po svojih listih kaj radi zgražajo nad posurovelostjo podeželske mladine, nad pretepaštvom itd. Tudi mi take žalostne pojave obsojamo. Ne moremo pa dovoliti, da takšne posurovele in pretepaške elemente podtikajo našemu mladinskemu pokretu. Ne, niso naši. To so sinovi njihovega naprednjaškega in svobodomiselnega duha. Ko bi bili naši, ko bi stali v vrstah dejavnih katoličanov, bi dobro vedeli, da morajo sebe premagovati, da ne smejo ne preklinjati, ne klatati, ne se pretepati. Ker jim je gostilna ljubša kot naš prosvetni dom, se ne morejo otresti pokvarjenih tovarišev, vedno bolj jih obvladuje duh posurovelosti in pretepaštva. Zato pa slovenska kmečka mladina, vsa v naše prosvetne organizacije! Naj bi božje Dete, ki je s svojim prihodom luč prineslo na svet, bogato blagoslovilo velevažno delo, ki se vrši v naših prosvetnih domovih!

*

Ptuj. Marijina dekliška družba pri očetih minoritih v Ptujju je priredila v nedeljo dne

DRUŠTVENE VESTI

Božje Dete naj blagoslovi našo prosveto!

(Piše T. Č., Šmarje pri Jelšah.)

Zjasnili so se naši obrazi, ko je bila zopet osvobodjena naša katoliška pro-

sveta. Oživila je zopet med mladino težnja po izobrazbi in omiki in tako se je začela celiti rana, ki so jo povzročili neprijatelji ljudske prosvete. Naše ljudstvo si bo dobro zapomnilo tiste, ki so mu hoteli uničiti njegove prosvetne zaklade, ki jih je zbralo organizirano izobraževalno delo preteklega doba. Nikdar ne bomo pozabili, da so sovražniki naše krščanske in narodne prosvete, ki se imenujejo naprednjakarje in svobodomislece, prišli iz vrst

za njim. V takih slučajih so mu gomazeli ledeni mravljinici po hrbtu in od strahu ni upal, da bi se bil ozrl.

Skovik sove? Da, njegova pamet bi ga bila rada prepričala ter uverila, da gre za krik sove, a on sam je vedel bolje in tudi čutil. Ni bil naravni glas ptice in temnega gozda, ampak smrtni stok tovariša, kakor ga je slišal, ko mu je sunil nož v hrbet in je brizgnila temna kri v njegovo zločinsko roko!

Gruber se je spominjal prav na rahlo, da je bil Takini že enkrat pri njem v noči ali na večer ter mu je ponudil hrane. Nekaj je zavžil od ponujenega okrepčila in je nato zaspal še precej mirno. Tudi sedaj je nekaj jedel in je pokazal Indijancu, ki ni razumel angleščine, naj postavi ostanek na ognjišče. Preveč oslabiljeni želodec se je protivil, da bi bil pospravil kaj več od ponujenega.

Franc se je počutil kakor v napol omotici. Ne toliko radi neizmernih naporov minulih tednov, kajti tem se je bilo jekleno telo privadilo, ampak veliko bolj radi tega, ker je sedaj on, ki je prebil tedne in tedne zunaj na prostem, zopet eno noč

prespal v zaprtem prostoru in pod streho. Zrak v zmerno ogreti izbi je bil neprijetno vlažen ter dušeč.

Pometal je s sebe kože ter odeje in se pognal z ležišča. Najbolj ga je plašila trenutna negotovost, če mu niso zmrznile noge. Že zvečer se mu je zdelo, da niso več njegove. Ko jih je po spanju postavil na tla, so ga sicer bolele, vendar se je pretakala po njih kri, kakor bi gomazelo na tisoče mravelj. Najhujše ga torej ni doletelo. Da ni bil ob noge, se je imel zahvaliti samo dejstvu, ker se je tudi v najhujšem zimskem vremenu mudil čisto na prostem. Ako bi bil prebil noči pod šotorom ali pod kako drugo streho, bi bile noge brezpozno zgubljene. Je bil itak čudež, da se to ni zgodilo.

Po tej ugotovitvi je bil mirnejši, četudi je še bil zelo oslabiljen vsled gladovanja ter naporov, kojih posledice je začel prav občutiti šele po par urah nemotenega nočnega miru. Za postrežbo mu poslanega Indijanca je poslal z naročilom, naj mu prinese v kočuro ostanek opreme, katero je bil ostavil pri poglavarju, predno sta odrinila s tovarišem po zlato. Čutil je potrebo, v kolikor so

ruskega carskega dvora z abesinskim izdobe omenjenega Hannabala. Znano je tudi, da se je Tekle Havariate, sedajni zastopnik Abesinije v Zenevi in pred kratkem zastopnik neguša v Parizu, vojaško vezbal v Rusiji.

Lepa abesinska zmaga.

Na južnem bojišču so dosegli Abesinci lepo zmago nad močnim oddelkom italijanskega generala Graziani. Zmagovitim abesinskim oddelkom je poveljeval že večkrat omenjeni preizkušeni general Vehibpaša. Italijani so najprej bombardirali iz zraka abesinske postojanke in so bili prepričani, da so se Abe-